

පළමුවන කිහිපීම

උත්සන් 22:1-2,9-13,15-18

දූත්සන් පොන් ගත් පායයකි.

විශ්වාසයේ පියා වූ ආබුහම් තුමාගේ යාගය.

කළකට පසු දෙවියන් වහන්සේ ආබුහම් පරිජ්‍යා කරමින් ‘ආබුහම්’ කිය ඔහුට ඩබ ගසු සේක. ඔහුදු “ස්වාමිනි, මම මෙහි ය” කිය උත්තර දුනි. එවිට උත් වහන්සේ “නුම් දැන් නුම් පුත්‍රය - නුම් ප්‍රෝම කරන නුම් එක ම පුත්‍රය වන රේසාක් ගෙන මාරියා දේශයට යන්න. එහි ගෙස් මා නුම්ට පෙන්වන කන්ද මත දෙවන යාග පුත්‍රවත් මෙන් ඔහු මට ඔප්පු කරන්න” යි වදුල සේක. මෙසේ ගමන් කොට දෙවියන් වහන්සේ වදුල ස්ථානයට මුවන් පැමිණ විට, ආබුහම් එහි පුත්‍රාසනයක් ඉදිකර, පිළිවෙළට දර කුලී තබා, තම පුත් රේසාක් බැඳු පුත්‍රාසනය පිට තැනු දර සැය මත තැබිය. මෙසේ තබා ඔහු අත දිග කොට, සිය පුත් මරණු පිණිස පිහිය අතට ගත්තේය. එවිට සම්දුන්න් වහන්සේගේ දුනයා ස්විරගයේ සිට, “ආබුහම්, ආබුහම්” කිය ඩබ ගැසීය, “මම මෙහි සිටිමි” යි ඔහු තිය. එවිට දුනයා අත නොගසන්න. ඔහුට තිසි අනතුරක් නොකරන්න. ඔබේ පුත්‍රය ඔබේ එකම පුත්‍රය පුත්‍ර කිරීමට තරම්, ඔබ දේව ගරු බිය ඇත්තෙකු බව මට දැන් පෙන් ය” යි පැවසී ය. එවිට ආබුහම් හිස වෘත්‍යා බැඳු විට ඔහුට පිටු පැසින් අංවලින් පැදුරක පැවලී සිටි බැවත්වෙකු දිවී ය. ආබුහම් උරා වෙත ගෙස් බැවත්වා ගෙන, සිය පුත්‍රය වෙනුවට දෙවන යාග පුත්‍රවත් මෙන් උරා පුත්‍ර කළේ ය. සම්දුන් වහන්සේගේ දුනයා දෙවන වරටන් ස්විරගයේ සිට ආබුහම් කනා කොට, සම්දුන් වහන්සේ මෙසේ වදුරන සේකු.” යි මම දිවුරා තියම්. “ඔබේ පුත්‍රය ඔබේ එකම පුත්‍රය පාවා මට බිලි පුත්‍ර කිරීමට කුමති වී මෙලෙස ත්‍රියා කළ බැවින් මම මෙහේ සෙයින් ඔබට ආසිරවාද කරමි. ඔබේ දරු පෙළපත අහසේ තාරකා මෙන්ද වෙරලේ වැළි මෙන්ද බැහුල වන සේ වර්ධනය කරමි. ඔබේ පෙළපත සතුරන් පරද රට හිමි කරගන්නෙයා. ඔබ මාගේ ඩබට තීකරු වූ බැවින් මිහි සිට සියලු ජාතීහු බඩ මගින් ආසිර ලබන්නේ ය.” යි තිය. ආබුහම් පසුව තම සේවකයන් වෙත ආපසු ගිය විට ඔවුනු සියල්ලේ ම තැගිට ගෙස් බෙයර්-ශේබාවහි පදිංචි වූ භ.

ගිතාවලිය 116:10,15-19

පිළිතුරු ගිය

පිළිතුර: මම සම්දුන් ඉදිරියේ භැයිරෙන්නේ.

හිය: “මම බොහෝ සීඩා විදිම්” යි කි අතර වූවිද මාගේ විශ්වාසය තිර ලෙස රක ගතිම්. සැදුහැවන්නේගේ මරණය සම්දුන් අඩියස අගන්නේ.

සම්දුන්, මම ඔබේ මෙහෙකරුවෙක් වෙමි. සැබැවින්ම ඔබේ මෙහෙකරුවෙක් වෙමි. ඔබේ දුසිගේ පුත්‍රය වෙමි. ඔබ මාගේ බැඳුම් මිදු සේක. මම ඔබට ස්ත්‍රීන් පුත්‍රව පුදුන්නේම්. සම්දුන්ගේ තාමය අමතා අයදින්නේම්.

එසේය සම්දුන්ගේ මුළු සෙනග ඉදිරියේ මාගේ බාර හාර ඉටු කරන්නේම්. සම්දුන්ගේ මාලිගාවේ මෙවල දින්. එම්බා ජෙරුසාලම! තී මධ්‍යයේ දින් එසේ කරන්නේම්. සම්දුන්ට ප්‍රශ්නයා කරන්න.

ඇද්ධ වූ පාවුලු තුමන් විසින් රෝමචුන්ට ලියන ලද හසුනෙන් තොටසකි.

උන් වහන්සේ තමන් වහන්සේගේ පුත්‍රයන් වූව ද ඉතිරි කර නොගෙන, අප හැම උදෙසා පරිත්‍යාග කළ සේක.

කරුණු මෙසේ නම් තමත් තිගමනය කරමු ද? දෙවියන් වහන්සේ අසේ පත්‍රයට තම් අපට විපත්තේ වන්නේ කවරෙක් ද? උන් වහන්සේ තමන්ගේ ම පුත්‍රයන් වූව ද ඉතිරි කර නොගෙන, අප හැම උදෙසා පරිත්‍යාග කළ සේක. එසේ නම් ඒ දීමනාව සමග උන් වහන්සේ අන් හැම දෙයක් ම අපට තොමසුරු ව දෙන සේක් ද? දෙවියන් වහන්සේගේ විසින් තොරුගනු ලැබූ අය වරදිට පත් කරන්නේ කවරෙක් ද? ඔවුන් තිවුරදි බව ප්‍රකාශ කරන්නේ දෙවියන් වහන්සේ ය. එසේ නම් ඔවුන් වැරදිකරුවන් බවට තීත්දු කරන්නේ කවරෙක් ද? අප උදෙසා මැරුණයෙන් උත්ථාන වුයේන් ත්‍රිස්ථාස් ජේස්ස් වහන්සේ ය. දෙවියන් වහන්සේගේ දතුණු පස වැඩ සිටිමින් අප වෙනුවෙන් මැදහන් වන්නේත් උන් වහන්සේ ය.දේශීල් වාක්‍යය එසේ ය.

සාධිතාරය   දීප්තිමත් වලාකුලතින් පියාණන්ගේ හඩ ගබ්දය තික්මිණි.

“මේ මාගේ ශ්‍රීයාදර පුත්‍රයන් ය. එතුමන්ට සවන් දෙන්න”

ඇද්ධවූ සුවිශේෂය

මාත් 9:2-10

සුවිශේෂත මාත් තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

මෙලෙව දී පවි කමා තිරීමේ බලය මුන්‍යය පුත්‍රයන්ට ඇත.

සදවසකට පසු ජේස්ස් වහන්සේ ජේස්ටුරු ද ජාකොබ් ද පුවාම් ද වෙත් තොට ගෙන, ඔවුන් තමන් සමග උස් කන්දකට ගෙන ගිය සේක. උන් වහන්සේ ඔවුන් ඉදිරියේ අන් වෙසක් වූ සේක. මිහි පිට කිසිවෙතුව සේද සුදු කළ තොහැකි තරම් දීප්තියකින් උන් වහන්සේගේ වස්තු බැබලිණි. එවිට එලිය ද මේසේස් ද ඔවුන්ට දරුණය වූ හ. ඔවුහු ජේස්ස් වහන්සේ සමග කතා කරමින් සිටියා. එවිට ජේස්ටුරු ජේස්ස් වහන්සේට කතා තොට, “ගරු දේවියිනි, අපට මෙහි සිටින්නට ලැබේම වහන් වාසනාවකි. අපි මත්චිප තුනත්, එතක් ඔබත්, එතක් මේසේසේට්, එතක් එලියට්, සාදුව්” තිය. ඔවුන් මහා ඩීතියකින් ඇලේ ගියෙන් තුමත් තියන්න ද ය ඔහු තොදන සිටියේය. තවද වලාකුලක් තැහි ඔවුන් සිසාරා පැතිරිණි. එවිට “මේ මාගේ ශ්‍රීයාදර පුත්‍රයන් ය. මොහුට සවන් දෙන්න” ය වලාකුලෙන් හඩක් තික්මිණි. හඳුසියෙන් අවට බැඳු විට, ඔවුහු තමන් සමග ජේස්ස් වහන්සේ හැර අන් කිසිවෙතු තුවුවෙයි. ඔවුන් කන්දන් බසින කළ, මුන්‍ය-පුත්‍රයන් මළවුන්ගෙන් උත්ථාන වන තුරු තමන් දුටු දේ කිසිවෙතුව තොතියන ලෙස උන් වහන්සේ ඔවුන්ට අනු කළ සේක. එබැවුන් ඔවුන් මේ තියමය තදින් සිතට ගත් තමන්, ඔවුහු මළවුන්ගෙන් උත්ථාන වීම යනු තුමත් ද ය ඔවුන්ගෙනුවුන් අතර විමසමින් සිටියා.